USA:s försvarsminister Laird visar under senatsförhör en fotograferad modell av fånglägret nära Hanoi. Pentagon uppger att man fått "inofficiella rapporter" om att 17 amerikanska krigsfångar avlidit i Nordvietnam. I ett franskt regeringsuttalande beklagas de senaste amerikanska bombanfallen mot Nordvietnam, som "varken tjänar till att förkorta kriget eller underlätta fredssamtalen".

Tips i Oslo: Kris vid nyår

OSLO. (SvD:s korrespondent) **Efter den tillspetsade utrikesdebatten i stortinget på måndagen och tisdagen har man allmänt en uppfattning om att det inte längre lönar sig för de "fyra partierna" att fortsätta sin samverkan i regeringen.**

Det hävdar i varje fall Aftenposten (konservativ) Där heter det vidare: De senaste uttalandena om marknadsläget som statsminister Per Borten och centerpartiets ledare John Austrheim gjort försvårar — kanske t. o. m. omöjliggör — en samling till en förtroendeingivande uppläggning av förhandlingarna. Framstående företrädare för koalitionen säger sig vara chockerade över centerpartiets agerande i marknadsfrågan, heter det.

I politiska kretsar i Oslo frågar man sig hur länge koalitionen håller för de hårda påfrestningar den utsatts för de senaste åren. En del tror att koalitionen upphör vid nyår, medan andra anser att den kommer att hanka sig fram något längre.

I koalitionen råder det fullständig förvirring om EEC-politiken, skriver Arbeiderbladet i en ledare. — Debatten avslöjade med pinsam tydlighet hur splittrad koalitionen är i den här frågan. Flera gånger eftersträvade regeringens förhandlingslinje, men förgäves. Mycket av förklaringen till intrycket av en koalition som präglas av viljelöshet och oklarhet i regeringens viktigaste uppgift ligger i centerpartiets dubbelspel.

Dagbladet (venstre) skriver: Kommer centerpartiet att ta de parlamentariska konsekvenserna av sitt handlande innan resten av koalitionen inser att det inte längre är politiskt möjligt att samlas inför uppläggningen av förhandlingarna?

Centerpartiets huvudorgan, Nationalen, framhåller å sin sida att centerpartiets ordförande och parlamentariske ledare Austrheim inte kom med några nya villkor för ett eventuellt norskt medlemskap i EEC. Han endast påminde om de förutsättningar som i realiteten godtagits av majoriteten i stortinget.

Man kan alltså inte tala om något slags nytt utspel från centerpartiets sida i detta sammanhang, understryker tidningen Nationen.

Strejk hotar tidningarna i Norge

OSLO (SvD) Det är uppenbar risk för tidningsstrejk i Norge fr. o. m. lördag. Förhandlingarna om ett nytt löneavtal för journalisterna har strandat och det har varslats om platsuppsägningar av 770 journalister fr. o. m. den 28 november.

Men det kommer inte att bli totalt tidningsstopp, då alla arbetarpartitidningarna kommer att utgivas tillsammans med andra fristående tidningar. I den sistnämnda gruppen kan räknas Dagbladet (vänsten) i Oslo, men annars kommer journalister i både stora och mindre tidningar i landet, samt Norsk Telegrambyrå att inställa sin verksamhet. Vid en del tillfällen kommer redaktörer, som inte innefattas av konflikten att ge ut tidningar i den mån det är möjligt. Det ger bl. a. tillfälle för den största tidningen i Norge, Aftenposten, vars redaktörskollegium kommer att försöka att hålla det flytande i den grad det går.

paris

Gaullismens väg utan de Gaulle

Hur ter sig perspektiven ur Pompidous synpunkt sedan den store mannen nu är borta? På många håll föreställer man sig att han uppfattar förändringen som en lättnad. Det är visserligen sant att generalen hade dragit sig tillbaka och insvept sig i tystnad. Pompidou nödgades likafullt verka i hans skugga, och vad tystnaden angår fanns det inga garantier för att den inte skulle brytas. Något annat som spelade roll var det förestående utgivandet av de två återstående memoardelarna som väntades beröra schismen mellan generalen och hans efterträdare. Med all sannolikhet känner sig Pompidou friare och starkare.

Inte desto mindre torde han ställa sig samma fråga som hela det franska folket: Finns det någon gaullism utan de Gaulle? Han är dock en rent gaullistisk president, utbildad i generalens skola. Gaullistpartiet är hans stöd och skänker honom hans kraft. Vid första påseende måste detta stöd sägas vara utomordentligt. Även om man bortser från dess allierade inom centern och högern äger partiet majoritet i nationalförsamlingen — ett fenomen som inte förekommit i fransk parlamentarism på över ett sekel. Men bilden ändrar sig om man granskar orsakerna till denna rekordartade maktposition. Den förvärvades tack vare majoroligheterna 1968. Fransmännen greps av den stora frossan och röstade på gaullistpartiet därför att detta var detsamma som att rösta på generalen vilken framstod som den enda garantin mot politiskt kaos. Redan ett år senare skulle resultatet förmodligen blivit ett annat.

Något annat att hålla i minnet är formationens egenartade karaktär. Inget annat franskt parti litar till en så brokig skara anhängare. Det samlar folk av en starkt konservativ läggning men också företrädare för avancerade åsikter av vänsterradikalt snitt. Där finns väljargrupper som hyser en stor respekt för nationalhjälten från 1940 men blott ett ljumt intresse för den gaullistiska politiken i övrigt. Där förekommer ett anmärkningsvärt stort inslag av ungdom vars beundran för generalen är ovillkorlig och nästan religiöst färgad, *le inconditionels* som fransmännen säger. Lägg till det en mar stark uppsättning opportunistiska medlöpare angelägna o att vistas i maktens närhet o partiets kaleidoskopiska karak tär ligger i öppen dag. Hur ska det kunna hållas samman — all synnerhet som det inte b serar sig på någon preciser doktrin eller ideologi. Hittil har det, om formuleringen til låtes, varit de Gaulle som u gjort doktrinen. Nu har bin ämnet försvunnit. Pompido som är en ny man utan legen kan inte fylla en sådan funk tion.

Ändå finns det omständighe ter som kan ge honom anle ning att känna optimism. Inge kan ju säga hur länge det var (pessimisterna erinrar om d behagliga lugnet före stormen maj 1968) men Frankrike up lever för närvarande en perio av materiella framsteg och p litisk avspänning. Pompidou popularitet befinner sig i st gande och hans premiärmin sters ännu mer. Enligt opin onsundersökningarna uttryck 70 procent av folket tillfred ställelse med Chaban-Delm — en notering som ingen anna fransk regeringschef komm upp till. Nationalförsamlnge sitter till 1973. Gaullisterna h tre år på sig att transforme sitt parti till en formation so inte grundar sin existens på e legendarisk ledare utan p praktisk effektiv politik a ekonomisk och social natu Skulle det lyckas tar fransmän nen ett steg närmare mot d två- eller trepartisystem so de alltid längtat efter men ald rig kunnat förverkliga.

Och om förhoppningarna int infrias och bitarna glider isär det gaullistiska kaleidoskopet I så fall sticker småpartierna upp huvudet igen och Frank rike får åter vara med o dessa svaga och kortlivade koa litionsregeringar som skadad det så mycket i det förflutna.

SVEN AURÉN

Ungersk ledare: Peking ger hopp

BUDAPEST. (TT) **Förhållandet mellan Kina och Warszawapaktsländerna har för första gången på tio år nått en vändpunkt antydde en medlem av det ungerska kommunistpartiets politbyrå, Zoltan Komocsin, på onsdagen i Budapest.**

Det var det hittills mest långtgående och auktoritativa erkännandet av att konflikten nu har tagit en vändning till det bättre.

Komocsin talade inför den tionde ungerska partikongressen i närvaro av representanter för 32 kommunistiska partier, bland dem den sovjetiske partiledaren Leonid Bresjnev.

Hans yttrande fick extra tyngd genom detta. Politiska bedömare i den ungerska huvudstaden antog att hans värdering av det känsliga ämnet måste ha föregåtts av ett omfattande åsikts- och informationsutbyte mellan östblocksledarna vid de många inofficiella möten som redan har ägt rum under kongressdagarna.

— I vår strävan efter enighet är den förändring som börjar visa sig i Folkrepubliken Kinas utrikespolitik hoppingivande, sade Komocsin. Allt fler fakta tyder på att möjligheterna för en förbättring av relationerna mellan Kina och de socialistiska länderna håller på att mogna.

— Det är bara den allra första början, men likafullt är det första gången på ett årtionde som vi på nytt befinner oss i en situation där vi kan se framåt med stora förväntningar och med beredskap att handla, mot perspektivet att komma varandra närmare i stället för att glida ifrån varandra, sade Komocsin.

Han noterade att Kina hittills blott har visat vilja att normalisera de statliga relationerna, inte partiförbindelserna, men antydde en förhoppning om framsteg även på detta område.

Han påpekade emellertid med beklagande att Kina och Albanien av ideologiska skäl har tackat nej till inbjudan att delta vid den ungerska partikongressen.

Postchefen avsatt — labour till stormattack

LONDON. (SvD:s korrespondent) **Det största politiska åskvädret sedan de konservativa kom till makten för fem månader sedan brakade löst på onsdagen.**

Det som utlöste skrällarna var postministerns plötsliga avskedande av postverkets chef.

Lord Hall övertog ledningen av Englands största statliga bolag förra året. Natten till onsdagen fick han veta av postminister Christopher Chataway att hans tjänster inte längre var önskvärda. I chockmeddelandet om avskedandet nämndes ingenting om orsakerna.

En mycket förgrymmad lord Hall höll på onsdagsförmiddagen presskonferens. Sällan har massmedia fått höra så många hårda ord. "En monstruös våldtagning" av postverket, "en olaglig och diktatorisk handling, en förolämpning mot mej och min karriär" dundrade den uppretade socialist-lorden.

Än värre blev det i underhuset på eftermiddagen när postminister Chataway avkrävdes en förklaring till det sensationella avskedandet. Talmannens klubba gick i ett medan labouroppositionen gick till stormattack och högljutt ropade på både postministerns och premiärministerns avgång.

Samtidigt gick tusentals anställda i postverket i strejk för att demonstrera sina sympatier för lord Hall. De två största fackföreningarna inom företaget som representerar drygt 400 000 anställda fördömde avskedandet och hotade med ytterligare punktstrejker.

Chataways förklaring i underhuset var att avskedandet "låg i postverkets och allmänhetens intresse". Han förklarade att det skulle vara orättvist mot lorden att gå längre men sade i en annan vändning att "jag är ansvarig för att ledningen av detta nationaliserade företag är effektiv och därför var det nödvändigt att byta chef".

Postministern förnekade bestämt att det förelåg några politiska skiljaktigheter mellan honom och labourlorden Hall. Men inom labouroppositionen vädrade man politiska förföljelser på högsta nivå.

Labours postminister i skuggkabinettet Ivor Richard sade att det var tydligt att Chataway ville ha mera politisk acceptabel chef och varnade att om "denna politiska skurkaktighet och detta politiska fiffel" upprepades inom andra nationaliserade industrier så skulle oppositionen bli mycket bitter.

Flera faktorer ligger bakom den uppseendeväckande konflikten. Postverket i England, som ombildades till nationaliserat bolag härom året, är ett omfattande företag som förutom postgången bl. a. sköter telefonväsendet och inrikestelegrammen samt har hand om alla licenser för radio, television, hundar och bilar.

Lord Halls skötsel av en del av dessa uppgifter sägs ha åstadkommit irritation inom ministeriet — t. ex. hans åtgärd att i hemlighet trycka nya frimärken med en valör som inte ännu har godkänts i parlamentet. Hans nya telefonkataloger där abonnenterna inte längre står i bokstavsordning har orsakat friktioner. På konservativt håll är man tydligen också skeptiskt inställd till det här relativt nymodiga postgirot och det har ryktats om att man anser detta vara en oskälig konkurrens för bankerna.

På labourhåll ser man dock åtgärden som ett led i toryregeringens ansträngningar att "hålla efter" de nationaliserade industrierna. Det talades på onsdagen om att chefen för den förstatligade stålindustrin kan vara nästa namn på listan — om han inte går med på att avyttra en del av de mera framgångsrika delarna av industrin till den fria företagsamheten.

Lord Hall själv, som hade en lön på 200 000 kr om året och nu får 875 000 kr som kompensation för avskedet, satt på lordernas läktare i underhuset och hörde rabaldret i salen. Men han sade sig fortfarande vara lika ovetande om varför han fick sparken.

"Det enda jag enligt statuterna kan avskedas för är om jag varit frånvarande från arbetet mer än tre månader, om jag är bankrutt — vilket jag inte är eftersom jag är miljonär — om jag är mentalt sjuk, om jag är homosexuell, om jag våldtagit någon av mina sekreterare eller om jag förskingrat. Jag är inte skyldig till något av detta."

PER PERSSON

Japansk poet i harakiri

TOKYO. (SvD:s korrespondent) **Sista akten i dramat Iukio Mishima är över. Den 45-årige världsberömde författaren och dramatikern ändade på torsdagsmorgonen vid en dramatisk chockprotest mot den nuvarande japanska regeringens försvarspolitik sitt liv med att begå harakiri.**

Med ett litet samurajsvärd skar han med några snitt upp magen framför Japans försvarsstabschef. En medlem av Mishimas militärorganisation Tatenokai, svärdsällskapet, högg sedan med ett välriktat slag av honom huvudet.

Mishima var den unga japanska litteraturens främste. Med sina 33 teaterdramer, 13 romaner och ett femtiotal noveller väckte han både beundran och kritik och var ständigt omdebatterad. Han var Japans mest individuelle nationalist. För något år sedan grundade han en egen militia, en organisation bestående av en liten armé på ett hundratal man, vars övningar han själv ledde i traditionell japansk anda på arméns övningsfält vid Fujivulkanens fot. Mishima kallade sig själv Japans siste samuraj. Självmord och harakiri har ofta sysselsatt honom i författarskapet. Det krävs en fast ideologi, självdisciplin, dödsförakt för att begå harakiri, sade han till SvD vid ett samtal nyligen.

Vid tiotiden på onsdagen lämnade Mishima sitt hus i en sydlig förort, enligt hushållerskan som vanligt. Han begav sig först till militärorganisationens högkvarter, och han talade till ett hundratal församlade ungdomar. Därefter tog han fyra av dem med sig och for till den östra arméns förläggning i Tokyo. Samtliga var klädda i tatenokai, brokiga uniformer, och hade vita pannbindlar precis som kamikazes — självmordspiloterna — under andra världskriget. De bad vakten om företräde klockan 11.20 hos överbefälhavaren Masuda. Då vakten inte ville släppa in dem, drog de korta samurajsvärd, sårade honom och rusade in till generalen. Två av Mishimas män ställde sig bakom Masuda och hindrade honom från att resa sig, medan Mishima med stelt ansiktsuttryck läste upp ett 3 000 skrivtecken långt manifest, där han protesterade mot Sako-regeringens fega försvarspolitik. Han krävde avskaffande av artikel 9 i efterkrigskonstitutionen som förvägrar Japan rätt att föra krig och inte tillåter annat än självförsvarsstyrkor. Under hot av samurajsvärden tvingades general Masuda att sammankalla samtliga trupper på kaserngården. Från en balkong utanför generalens rum fortsatte Mishima sitt flammande brandtal mot Japans veka och oärliga försvarspolitik. Han förkunnade att Japan alltmer korrumperas och att de gamla, traditionella idealen förfuskas. Japans försvarsmakt måste åter sätta sig i respekt, sade han, genom en författningsändring. Han skulle själv genom sin död understryka dessa nationalistiska krav, livsviktiga för Japans självrespekt, fortsatte Mishima. "Banzai, banzai", skrek han sedan — japanska arméns gamla stridsrop som sänt kalla kårar nedför många ryggar under andra världskriget.

Han rusade tillbaka in i generalens rum, blottade sin buk och överkropp och skar med några snabba snitt upp den så att blodet forsade ut. Hans adjutant, den tjugofemårige studenten Morita, högg sedan ritualenligt snabbt av honom huvudet med ett svärd och begick själv harakiri. De övriga tre militiamännen greps av ditskyndande poliser. Mishimas sista ord var:

— Måtte detta ge de japanska styrkorna den ryggrad de så väl behöver.

Försvarsministern Nakasone fördömde den onödigt blodiga protesten och varnade för följderna som skulle kunna påverka den nya demokratiska ordning som vuxit fram sedan krigsslutet.

Premiärminister Satos första reaktion, då han vid lunchbordet underrättades om vad som hänt, var:

— Han måtte ha blivit tokig.

Kommentarerna från litterärt håll är delade. De flesta fördömer hans "egoistiska och oansvariga handlande" och varnar för faran av upprepningar och ett stärkande av de hittills ganska svaga högerextremistiska organisationerna i Japan. Andra berömmer hans gärning, påpekar hur få som vågar leva "som en riktig japan" och att harakirin var ett ärligt försök att "bryta dagens stagnerade försvarspolitiska situation i Japan."

JOHAN ALMQVIST

Italien ger stöd åt Brandt

ROM. (SvD:s korrespondent) **Tyske förbundskansler Willy Brandts tvådagarsbesök i Rom har betytt en nyhet på en viktig punkt, det är särskilt italienarna måna om att understryka.**

Tyskarna beaktar Italiens problem i Medelhavsområdet såsom varande i hög grad ägnade att påverka jämvikten inte bara i Italien utan i hela Europa.

Man resonerar så här: Vi gör en säkerhetskonferens som Ryssland önskar. Villkoren är lättnader i Berlin, kontrollerad ömsesidig avrustning och — vilket är nytt — även ökad uppmärksamhet på Medelhavet. Tyskland delar Italiens strävanden på denna punkt, eller med andra ord, det gäller att sätta in det militärt riskabla läget i Medelhavet i dessa sammanhang.

Italienarna är tillfreds för det utrymme i de ömsesidiga samtalen som nu ägnas dessa specifikt italienska Medelhavsfrågor.

Tyskarna å sin sida är tacksamma för den förståelse och uppmuntran de rönt i sin östpolitik från Italien, underströk förbundskansler Brandt under en avslutande presskonferens på onsdagen på Hotel Hassler i Rom.

— För våra bemödanden för avspänning och normalisering i Europa ger italienarna även fullt moraliskt stöd, sade Brandt bl. a. Inga problem är helt isolerade från varandra. Om samarbetet i Europa förbättras kan detta påverka förhållandet mellan Tysklands båda delar och bidra till detta som vi hoppas att Berlinmuren blir genomskinlig.

I samtalen med regeringschefen Emilio Colombo hade stort utrymme ägnats Europaproblemen särskilt med hänsyn till England och de skandinaviska ländernas initiativ för att vinna inträde. De bägge regeringarna är, heter det i kommuniké, "redo att göra sina insatser för att snabbt uppnå Europamarknadens utvidgning". Såväl från italiensk som tysk sida underströks att det är nödvändigt med goda relationer mellan EEC och Förents staterna. Täta kontakter rekommenderas och utbyte av informationer.

Betydelsen av Amerikas fortsatta närvaro i Europa understrykes i kommunikén. Avspänningen i vår världsdel måste främjas liksom internationellt samarbete på olika områden.

MARTHA LARSSON

Frikänd

MADRID (AP) Högsta domstolen i Spanien har upphävt domen på sju månaders fängelse och böterna på omkring 700 kronor för sandwichmannen Gonzola Arias.

För två år sedan promenerade Gonzalo Arias på Madrids gator bärande på en skylt med texten "jag anhåller blygsamt om fria val".

Guineas president begär skyndsam hjälp utifrån

DAKAR. (TT-AFP) **Guineas president Sekou Touré vädjade på onsdagen i Conakry-radion till "vänskapliga länder utanför Afrika" att omedelbart skicka så mycket hjälp som möjligt.**

Fem timmar före hans vädjan hade radion meddelat att ett nytt invationsförsök slogs tillbaka under natten.

I Addis Abeba meddelades det att afrikanska enhetsorganisationens (OAU) medlemsländer är redo att ge Guinea militärt stöd och samtidigt tillkännagavs att organisationens ministerråd skall diskutera läget i Guinea på ett möte den 9 december.

Touré sade i sitt radiotal att den FN-grupp som väntades till Conakry senare på dagen kommer att finna "otvetydiga" bevis för den "portugisiska regeringens brottslighet" och dess "kriminella aggression mot det suveräna guineanska folket".

Han framhöll att FN-gruppen inte är vad Guinea har begärt och upprepade kravet på flygburna FN-trupper.

Touré upprepade anklagelsen att "fientliga fartyg" med stöd av ubåtar ligger utanför Guineas kust och tänker föra ett utnötningskrig mot landet.

Den senegalesiska dagstidningen Soleil publicerade på onsdagen en intervju med Guineas finansminister Ismael Touré, där denne berättade om söndagens invasion i Conakry. Ministern påstod enligt tidningen att ett av syftena med invasionen var att befria politiska fångar.

Han berättade att 350 män kom i land med båtar utsatta från örlogsfartyg utanför kusten på söndagsmorgonen. 300 av inkräktarna var mörkklädda afrikanska och vita legosoldater och 50 var guineaner — dessa beskrevs som "omstörtande element" och tjänstgjorde som guider.

Några minuter efter landstigningen väcktes Conakry av de första skotten berättade ministern vidare i intervjun. Inkräktarnas första mål var president Sekou Tourés sommarresidens Bellevue.

— Detta brändes ned men presidenten var inte där. Samtidigt ockuperades andra strategiska punkter i staden — två militärläger och kraftverket. Politiska fångar undkom från militärlägren — det var ett av syftena med operationen, sade ministern enligt tidningen.

Elförsörjningen bröts i staden och gatorna låg i mörker. Motståndsgrupper organiserades — var och en ledd av en statstjänsteman, sade ministern. Soldater som arbetade på bondgårdar i inlandet larmades och civilpersoner och partimilis grep till vapen.

I Paris gjorde den franske regeringstalesmannen Leo Hamon ett uttalande där han sade att den franska regeringen hade fått bekräftat att dess forna koloni hade utsatts för angrepp av främmande styrkor. Hamon sade att hans regering måste beklaga sådana aktioner.

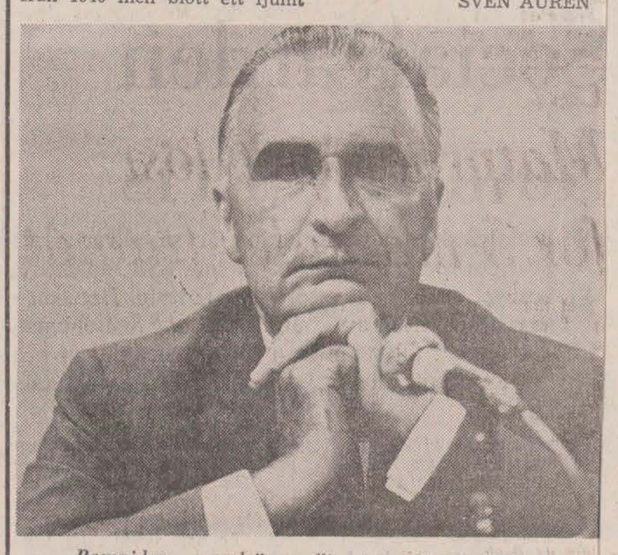

Pompidou — vad är gaullism utan de Gaulle?

rom

Romparlamentet stoppar lagar

ROM. (SvD:s korrespondent) Den italienska regeringens framtid hänger inte på ett hår men på ett lagförslag.

Inte vilket lagförslag som helst utan den nya upplagan av de krisbekämpande åtgärder som den nya regeringen Colombo lade fram i höstas för att genom indirekta skatter hämma inflationsdrivande köpkraft och få pengar till de nödvändigaste reformerna.

Obstruktionspolitiken som bedrivits i parlamentet mot lagförslagen nr. 1 och 2 främst av det socialproletära PSIUP och den kommunistiska Manifestogruppen (de kommunister som raderades ut ur partiet) gör att extraordinära åtgärder nu måste vidtas om förslaget inte skall röna det förstas öde: att falla för den tidsfrist om 60 dagar som författningen medger. De över ett tusen ändringsförslagen är, även om de sammanslås, dock mellan fyra och fem hundra.

Två utvägar står till buds parlamentssession dag och nat Den andra är att regeringe ställer förtroendevotum krin lagförslaget. Varför har detta senare inte redan tillgripits Svar: Genom de personliga ambitionerna och dragkampen inom det kristligt demokratiska partiet och mellan de fyra partierna i regeringen, främs de bägge socialistpartierna. Som vanligt förefaller de personliga ambitionerna att vara likautslagsgivande som tanken på partiernas väl och ve.

Varje ny regeringskris byder nya utsikter för de italienska kommunisterna att ta över. De har i dragkampen m de ekonomiska krisåtgärderna förhållit sig "neutrala" även m åtskilliga av de över ett tusen ändringsförslagen kommer fr dem. För övrigt föredrar de at "vänta och se".

MARTHA LARSSON

Israelkrav släpps

TEL AVIV. (TT-Reuter) Förhandlingarna om fred i Mellersta östern under ambassadör Gunnar Jarrings ledning måste förmodligen återupptas utan att Israels krav på att de egyptiska fjärrprojektilerna skall dras tillbaka har blivit tillgodosett, sade premiärminister Golda Meir på tisdagen.

Israel drog sig tillbaka från förhandlingarna med motivering att Egypten hade kränkt stilleståndsöverrenskommelsen genom att flytta sovjetbyggd luftvärnsrobotar in i stilleståndsområdet.

Meir sade på ett möte med kvinnliga medlemmar av arbetarepartiet att Israels största problem nu är att se till att stilleståndet längs Suezkanalen upprätthålls. Hon kände sig inte säker på att Egypten skulle upprätthålla vapenvilan till den femte februari, då det nuvarande stilleståndsavtalet utlöper.

Resor och kommunikationer

Jul och nyårsresa

BUDAPEST

23/12—5/1 Pris: Fr. Stockholm kr. 840:— inkluderar flyg t/r med Austrian Airlines, halvpension på hotell Astoria.

Obs! Bra barnrabatter!

Boka snarast
44 07 05

Resevaruhuset
LB Resebyrå
63 52 50

EXPRESS-BUSS

Helturist. Flygplanstäljer
Billigt • Bekvämt • Säkert

till 100-tal pl. i Sverige

AVR. 18, 19, 20, 22, 25, 27/12.
ÅTER: 27, 28, 30/12, 1, 3, 6/1.

Malmö	80:-	Göteb.	70:-
Oslo	70:-	Jönköp.	55:-
Karlsh.	80:-	Kalmar	70:-
Karlstad	55:-	Östers.	80:-
Umeå	90:-	Luleå	135:-

samt mellanl. orter pris t/r
BUSS till Sthlm fr. landsorten den: 19 20, 22, 25/12.
Åter: 27/12, 2, 5/1. Red. pris.

BUSSCHARTER
RESEFRÄMJANDET
Grevturegat 1 Sthlm O
TEL. 08/202828